
Vedtektsdyrking

Representantskapet skal, for nok en gang, revidere vedtektene. Presidenten sier i innledningen til representantskapsakene at dette er en revisjon og det er naturlig å fortsette dette revisjonsarbeidet også i neste periode. Akk ja.

Jeg kjenner ingen forening som elsker å dyrke sine vedtekter som NTF. Hvor mange timer representantskapene oppgjennom årene har brukt for å diskutere de modale hjelpeverb – hvorvidt man skal, må eller bør gjøre noe – er usikkert. Det som er sikkert er at forsamlingen hvert møte bruker en uforholdsmessig del av sin tid på vedtektene.

Ikke et ondt ord om vedtekter. De trengs. Men samtidig skriver presidenten at «Representantskapsmøtet er NTFs viktigste politiske verksted». Da spør det om man ikke burde bruke tiden til foreningens fremste tillitsvalgte litt bedre enn å findebattere formuleringer i vedtektene. Et politisk verksted burde ha viktigere ting å gjøre.

Enhver forening må ha vedtekter. Også NTF selvfølgelig. Men kanskje kan man, i den kommende revisjon, se litt på hele oppbyggingen av vårt vedtektsystem. Det er ikke sikkert at enhver detalj i foreningens kjøreregler behøver å debatteres og vedtas med 2/3 eller 3/4 flertall i representantskapet.

Kanskje burde vi skrelle vedtektene ned til overordnede, prinsipielle lover for foreningens virksomhet. Og så la det man med et fint ord kaller implementeringen, skje ved hjelp av forskrifter, reglementer, instruksjoner osv. som behandles, vedtas og eventuelt senere også endres av hovedstyret.

NTF er omsider kommet så langt at man har innført toårige representantskapsperioder. Da er det viktig at foreningens høyeste og mest representative forum bruker tiden best mulig. La det være en viktig premis i det kommende revisjonsarbeidet!

Harald Jøstensen